

► 200.000 Nederlanders

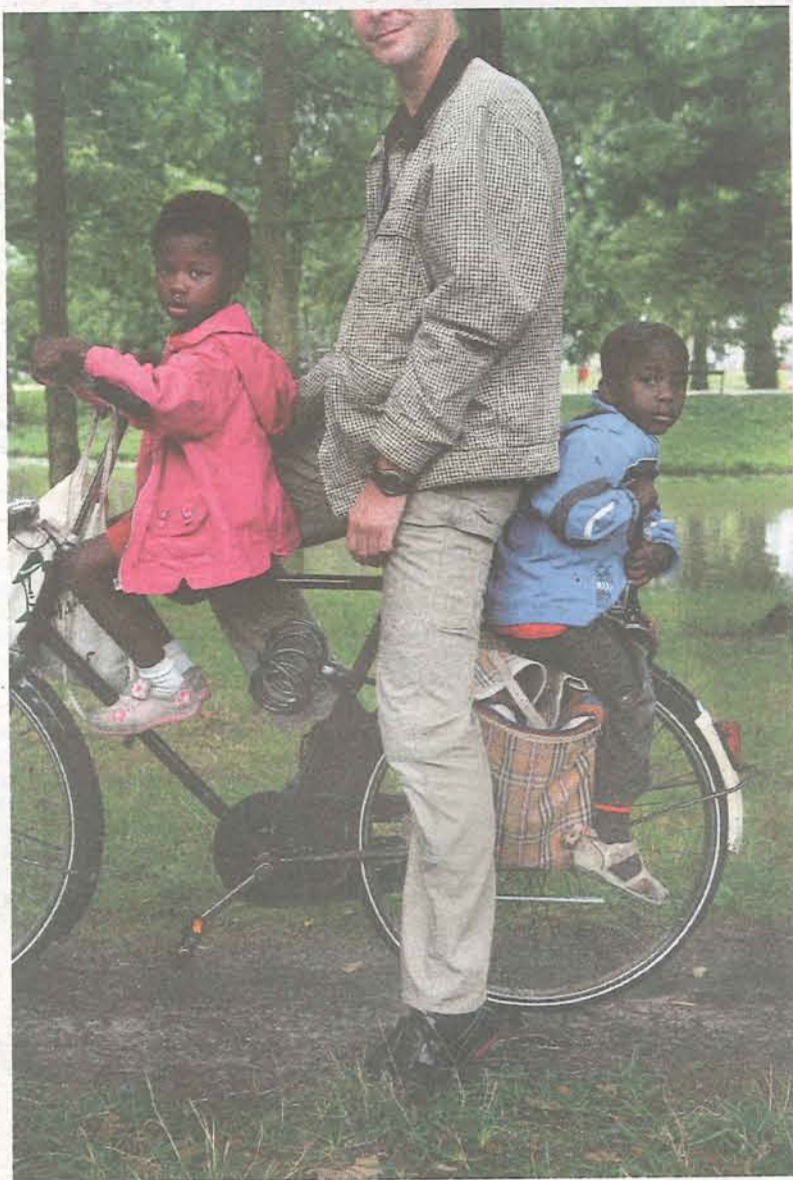

Foto Ad Nuis

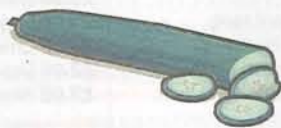
UTRECHT. Wim Kroeze is sinds twee jaar de vader van Rakia (4) en haar broertje Jozua (4). Wim en zijn partner werkten zes jaar lang als lekenmissionaris in een arm plattelandgebied bij Obuasi, een stad in het zuiden van Ghana. Daar hebben ze hun kinderen geadopteerd. Inmiddels wonen ze alweer een tijdje in Nederland en fietsen ze vandaag in Utrecht. Nu nog rijden Rakia en Jozua mee op de fiets van hun vader, straks stappen ze hoogstwaarschijnlijk zelf op de fiets. Om te zorgen dat kinderen veiliger deel kunnen nemen aan het verkeer, is er het Verkeersexamen. Jaarlijks doen zo'n

200.000 Nederlandse kinderen dit examen, het gaat dan om kinderen in groep zeven of acht. Bij het schriftelijk deel beantwoorden de kinderen vragen over verkeersregels, bij het praktisch gedeelte fietsen ze een stuk. Van de deelnemers slaagt gemiddeld 88,5 procent in één keer. Na een herexamen is gemiddeld 97 procent geslaagd. In totaal zijn ongeveer twaalf miljoen Nederlanders ooit geslaagd voor hun Verkeersexamen.

In deze rubriek brengt fotograaf Ad Nuis dagelijks de Nederlander in beeld. Zijn foto is weer aanleiding om een cijfer over 'de Nederlander' te belichten.

Vermiste 'drenkeling' ligt thuis te slapen

DALFSEN. De brandweer heeft zaterdagochtend in Dalfsen tweeënhalve uur gezocht naar een man die volgens getuigen in de Vecht was gevallen. Gisterochtend bleek dat de 42-jarige Dalfsenaar thuis lag te slapen. Volgens de getuigen liep de man zwalkend over straat, zette hij zijn tas op een hoek bij de Vechtbrug neer en daalde af naar de kade langs de rivier. Toen het drietal anderhalf uur later weer voorbijkwam, zagen zij de tas nog steeds staan en belden het alarmnummer. De hulpdiensten rukten uit en kregen assistentie van duikteams uit Zwolle, Kampen en Heerde. De zoekactie, waarbij ook twee boten en een speurhondenleider werden ingezet, leverde niets op. Informatie over de mogelijke identiteit van de vermeende drenkeling leidde zondagochtend naar de 42-jarige Dalfsenaar. (ANP)

Smartegeld na kritiek grote borsten

LONDEN. Een Engelse rechtbank heeft een Britse vrouw een schadevergoeding van ruim 35.000 euro toegekend na vernederende opmerkingen van haar ex-baas over haar borsten. De 27-jarige Julie-Ann Reed raakte

depressief doordat de chef haar beledigde met de omvang van haar borsten. Haar baas stelde haar voor de keus haar borsten (cup DD) te verkleinen of nieuwe blouses te kopen, zo vertelde Reed de rechter. Ook kreeg ze haar salaris niet op tijd. Toen ze klaagde, werd ze ontslagen, meldden media zaterdag. (ANP)

Twee kruiwagens vol muntjes als betaling

BRUSSEL. Een man uit Antwerpen heeft zijn energierekening betaald met 215 kilo aan euromuntjes. Patrick Janssen bracht de tienduizenden muntjes samen met een vriend in twee kruiwagens naar Electrabel. De werkloze Vlaming wil zo protesteren tegen de almaar stijgende energierekeningen. Medewerkers van energiebedrijf Electrabel in Antwerpen keken wel vreemd op toen de mannen de karrenvracht aan muntjes vrijdag in hun hal kwamen storten. Het bedrijf aanvaardde de betaling echter wel. De munten waren samen 931,02 euro waard. (ANP)

Hapje Mars minder

AMSTERDAM. Chocoladeliefhebbers krijgen binnenkort minder Mars voor hun geld. Een Mars gaat voortaan 51 gram wegen. Dat was 54 gram. De prijs blijft hetzelfde. (De Telegraaf)

Vroeger was clown

Op het terras begint men voorzichtig aan 't

► Twee auteurs keren terug naar de Nederlandse vakantiebestemmingen uit hun jeugd.

► Vandaag: 1976. Met clown Henkie op de camping.

Door JOWI SCHMITZ
HAAKSBERGEN. Mijn lievelings-speeltoestel was een ton op zijn kant die kon draaien. Het was lastig om erop te klimmen, tenzij je een sprongetje maakte en meteen begon te rennen. Ik zou een prima ratje zijn geweest, want ik kon me weinig leukers voorstellen dan die ton. Of ja, het echte rad, dat ook al leek op knaagdieren-speelgoed, maar dan groot.

Hoogtepunt van de dag was het moment dat ik mijn vader mee had gekregen naar de speeltuin. Ik ging op mijn rug in het grote rad liggen en klemde me stevig vast aan de randen. De eerste rondjes ging het draaien nog traag, dan voelde je als je op je kop hing de zwaartekracht aan je lijf rukken. Bij het neerkomen moest je oppassen dat je achterhoofd niet tegen het hout bonkte, maar eenmaal op gang werd je juist tegen het rad aangedrukt. Niemand durfde zo hard en zo lang als ik.

„Knap hoor”, zei mijn vader. Op Camping 't Stien 'n Boer is geen rad, wel zijn er skelters, speeltoestellen en twee zwembaden.

„Knap hoor!”, roept een vader naar zijn dochter die met een grote grijns haar skelter de sanitairhokken in stuurt. En toch heb ik het gevoel dat het hier om een heel ander soort vakantie-ervaring gaat.

Op het terras voor het restaurant is men voorzichtig aan een eerste biertje begonnen, het is tenslotte feest want 't Stien 'n Boer bestaat vijfendertig jaar. Op het programma staan onder andere klootschieten, speurtocht en clown Henkie in de overdekte speeltuin. Voor Henkie zijn we precies op tijd.

„Ik! Ik! Ik!”, gillen de kinderen als we binnenkomen, de clown heeft net beloofd dat ze allemaal een zelfgeblazen ballonbeest zullen krijgen.

„Drie keer drie is twee”, humt Henkie, om hun hebzucht een beetje af te remmen. „Steek je neus in de wc”, mompelt hij er achteraan, dat werkt beter.

Ik ben niet opgegroeid met clowns, dus alle clowns die ik sindsdien heb gezien lieten me koud. Een clown is namelijk net als Sinterklaas: je moet er jong in gaan geloven, anders voel je de magie niet. Desondanks weet Henkie me te raken, hoewel waarschijnlijk niet op de manier die hij zou willen.

Ik kijk van zijn reuzenschoenen naar zijn geel met rode colbert en smelt bij het zien van de rimpels om zijn rode dopneus. Ik schat hem eind vijftig.

Op het moment dat hij een fraaie tekkel aan een klein jongetje overhandigt, zie ik hem opeens in een kale vrijgezellenwoning in Hardenberg zitten. Een woning op de begane grond met een betegeld binnenplaatsje. Bij het raam zijn eenpersoonsbed waarop een fleecedeken met de afbeelding van een indiaan ligt. In de woonkamer een skaileren bank met sigarettengaten. Henkie zit voorovergebogen op die bank, rode neus naast zich, terwijl hij alvast wat peuken draait voor direct na zijn optreden in de auto naar huis.

„Clowns hebben iets treurigs, vind je niet?”, vraag ik mijn vriend. Maar die gaat op in 'Deze vuist op deze vuist'.

„Dit is onze muziek”, fluistert hij opgetogen.

Ik kan mijn fantasie niet stoppen. Vroeger, in de jaren tachtig, had clown Henkie vast nog vier optredens per week. Toen werd zijn cassette-deck als iets moderns gezien.

Toerist in eigen land

Twee schrijvers en een fotograaf reizen langs vakantieplekken in Nederland die populair waren in de jaren 70 en 80. Wat herinneren ze zich toen ze er als kind vakantie vierden, en wat treffen ze er nu aan?

• Jowi Schmitz (36) is schrijfster en journalist voor o.a. nrc.next, NRC Handelsblad en de Volkskrant. Vorig jaar verscheen haar tweede roman *Kus van je zus*.

• Schrijver Walter van den Berg (37) schreef *De hondenkoning* en *West*. Momenteel werkt hij aan zijn derde roman. Verder schrijft hij regelmatig voor de Zin-pagina van nrc.next.

• Anke van Iersel (28) is fotograaf en studeerde in 2006 af aan de academie St. Joost in Breda. Ze heeft haar eigen freelancepraktijk. Vanaf eind augustus is werk van haar te zien in een groepsexpositie bij het Centraal Museum Utrecht.

Foto Anke van Iersel

gaan lopen.

Onderweg vertel ik mijn fantasie over Henkie, en mijn vriend protesteert. „Misschien heeft hij wel vier vrouwen en een kasteel. Bovendien, hij haalt het heus wel op tijd.”

„Maar al zijn ballonnen klappen. Ik denk dat ze net als de clown een beetje oud zijn.”

► Hoogtepunt van de dag was als ik mijn vader meekreeg naar de speeltuin ◀

„Niet.” Mijn vriend blijft staan. „Ze klappen niet allemaal.”

Er zit hartstocht in zijn stem, ik vermoed meer dan één clown in zijn verleden.

We lopen verder. Ik denk aan het maïsveld dat hier ergens in de buurt lag, vroeger. Dat

We besluiten nog een rondje te

Henkie vast nog populair

eerste biertje, het is tenslotte feest, want 't Stien 'n Boer bestaat 35 jaar

we gingen rennen over de smalle paden tussen de maïsrijen in. Zo'n magisch veld waarin je voor eeuwig door kon rennen, dat geloofde ik echt. Als geboren stadskindje heb ik nog tijden gedacht dat de maïs in de loop der jaren kromp, iets waar ik actie tegen wilde ondernemen. Totdat ik me eindelijk realiseerde dat ik zelf was gegroeid.

We keren terug naar Henkie en worden bij het betreden van de overdekte speeltuin onder de voet gelopen door het witblonde meisje met een vis aan een hengel.

Henkie is onzichtbaar omdat de kinderen in hun gretigheid in zijn ballonnenbak zijn gedoken. Als ik dichterbij kom, zie ik dat hij net de laatste hand legt aan een prachtige vogeltje. Het meisje dat hem gaat krijgen staat doodstil van bewondering. Hij overhandigt het beestje en peng, de vleugeltjes exploderen.

Thuis op zijn skaileren bank heeft hij vast geoefend van tevoren. Na een paar sierlijke beestjes heeft hij ook

Patrick de buikspreekpop nog even uit zijn koffer gepakt en hem een paar keer 'Sukkel' en 'Flapdrol' laten zeggen, succes gegarandeerd.

En nu willen verdorie de ballonnen niet. Henkie draait de cassette nog maar eens om. 'Op een onbewoond eiland'.

Ik zing hard mee, om de clown een hart onder de riem te steken. Henkie kijkt met een half opgeblazen ballon in zijn mond in mijn richting.

Volgens mijn vriend denkt hij nu dat ik hem uitlach, maar dat is absoluut niet waar.

Ik begin juist steeds meer in hem te geloven.

Morgen op deze pagina's:
Walter van den Berg zoekt de kabelbaan in de Beekse Bergen

▶ Lees de vorige afleveringen op nrcnext.nl/zomer

Park 't Stien 'n Boer

• Vakantiepark 't Stien 'n Boer ligt op twee kilometer van het centrum van Haaksbergen in een afwisselend landschap van zandverstuivingen, veengebieden, bossen en heidevelden.

• Op 600 meter bevindt zich een overdekt subtropisch zwemparadijs, op 400 meter een groot natuurgebied. De grens met Duitsland is 5 kilometer ver weg.

• Campinggasten kunnen bij fietstochten gebruik maken van de digitale navigator Abel. Deze leidt de fietsers langs de mooiste bezienswaardigheden en natuurgebieden in het Twentse landschap.

▶ Scholtenhagenweg 42, Haaksbergen, meer info: www.overselvakantieparken.nl

ZOMERHIT VAN 1976

Show me the way – Peter Frampton
(= Britse zanger/gitarist), hoogste notering: nummer 1 in Top 40

mwah, wah wah wah wah... / I wonder how your feeling / There's ringing in my ears / And no one to relate to 'cept the sea / Who can I believe in / I'm kneeling on the floor / There has to be a force who do I phone / The stars are out and shining, but all I really want to know... Oh won't you / Show me the way / I want you / Show me the way

de nummer 1-hits van de zomer van 1976:

5 juni: **This melody** – Julien Clerc (1 week)
12 juni: **Rocky** – Don Mercedes (2 wkn)
26 juni: **Jungle rock** – Hank Mizell (1 week)
3 juli: **The arms of Mary** – Sutherland Brothers & Quiver (3 wkn)
24 juli: **Show me the way** – Peter Frampton (1 week)
31 juli: **Nice and slow** – Jesse Green (2 wkn)
14 augustus: **Kiss and say goodbye** – The Manhattan (3 wkn)
4 september: **Dancing queen** – Abba (5 wkn)
andere hits van deze zomer:
Don't go breaking my heart – Elton John & Kiki Dee (hoogst: nr 2)
Could it be magic – Donna Summer (hoogste notering: nr 2)
You to me are everything – The Real Thing (hoogste notering: nr 4)
Dokter Bernhard – Bonnie St. Clair & Ron Brandsteder (hoogst: nr 7)

Bron: Top 40 Hitdossier